

Směrnice Rady 98/58 /ES
ze dne 20. července 1998,
o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely

Směrnice Rady 98/58/ES

ze dne 20. července 1998

o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k tomu, že všechny členské státy ratifikovaly Evropskou úmluvu o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely (dále jen "Úmluva"); že Společenství tuto úmluvu rovněž schválilo rozhodnutím 78/923/EHS [4] a uložilo listiny o schválení;

vzhledem k tomu, že Společenství jako smluvní strana je povinno účinně uplatňovat zásady stanovené v této úmluvě;

vzhledem k tomu, že tyto zásady se týkají ustájení, výživy a péče odpovídajícím fyziologickým a etologickým potřebám zvířat v souladu s dosaženými zkušenostmi a vědeckými poznatky;

vzhledem k tomu, že je rovněž vhodné, aby Společenství dbalo na jednotné uplatňování úmluvy a doporučení přijatá na jejím základě a aby přijalo zvláštní předpisy týkající se uplatňování této směrnice;

vzhledem k tomu, že Evropský parlament v usnesení ze dne 20. února 1987 o opatřeních k zajištění dobrých životních podmínek hospodářských zvířat [5] vyzval Komisi, aby předložila návrhy předpisů Společenství o obecných hlediscích chovu hospodářských zvířat;

vzhledem k tomu, že prohlášení č. 24 připojené k závěrečnému aktu Smlouvy o Evropské unii vyzývá evropské orgány a členské státy, aby při přípravě a používání právních předpisů Společenství, zejména v oblasti společné zemědělské politiky, věnovaly plnou pozornost požadavkům na dobré životní podmínky zvířat;

vzhledem k tomu, že rozdíly, které mohou narušit podmínky hospodářské soutěže, brání řádnému fungování organizace trhu se zvířaty;

vzhledem k tomu, že je tedy nezbytné stanovit společné minimální normy pro ochranu zvířat chovaných pro hospodářské účely, aby byl zajištěn racionální rozvoj produkce a usnadněna organizace trhu se zvířaty; že za tímto účelem je vhodné vzít v úvahu také opatření pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat, která již byla vyjádřena v předpisech Společenství;

vzhledem k tomu, že je vhodné provést srovnávací přezkum opatření pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat uplatňovaných ve Společenství a v některých třetích zemích, doplněný jejich vyhodnocením s cílem stanovit povahu budoucích iniciativ Společenství, které povedou k odstranění narušení hospodářské soutěže,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice stanoví minimální normy týkající se ochrany zvířat chovaných pro hospodářské účely.

2. Nevztahuje se na:

a) volně žijící zvířata;

b) zvířata chovaná pro účast v soutěžích, na výstavách, na kulturních nebo sportovních akcích či činnostech;

c) pokusná nebo laboratorní zvířata;

d) bezobratlé živočichy.

3. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství uvedené jinde, a zejména směrnice 88/166/EHS [6], 91/629/EHS [7] a 91/630/EHS [8], které se použijí i nadále.

Článek 2

Pro účely této směrnice se použijí následující definice:

1) "zvíře": jakékoli zvíře (včetně ryb, plazů nebo obojživelníků) chované nebo držené pro výrobu potravin, vlny, kůže nebo kožešin nebo pro jiné hospodářské účely;

2) "vlastník" nebo „držitel“: jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která je odpovědná za zvířata nebo je má na starosti, trvale nebo dočasně;

3) "příslušný orgán": příslušný orgán ve smyslu čl. 2 bodu 6 směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu [9].

Článek 3

Členské státy přijmou opatření k tomu, aby vlastníci nebo držitelé přijali všechna vhodná opatření s cílem zajistit dobré životní podmínky zvířat, která jsou v jejich péči, a aby tato zvířata nebyla vystavena žádné zbytečné bolesti, utrpení nebo poškození.

Článek 4

Členské státy zajistí, aby podmínky, ve kterých jsou zvířata (jiná než ryby, plazi nebo obojživelníci) chována nebo držena, s ohledem na jejich druh, stupeň vývoje, přizpůsobení a zdomácnění a na jejich fyziologické a etologické potřeby v souladu s dosaženými zkušenostmi a vědeckými poznatky, odpovídaly ustanovením stanoveným v příloze.

Článek 5

1. Komise předloží Radě veškeré návrhy nezbytné pro jednotné provádění Evropské úmluvy o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely a na základě vědeckého hodnocení veškerá doporučení přijatá k provedení této úmluvy, jakož i veškerá další zvláštní pravidla.

2. Kromě toho každých pět let a poprvé pět let po dni, kdy tato směrnice vstoupila v platnost, Komise předloží Radě na základě zkušeností získaných od zavedení této směrnice, zejména pokud jde o opatření zmíněná v odstavci 1 a vědeckotechnický vývoj, zprávu popřípadě doplněnou vhodnými návrhy vyplývajícími ze závěrů této zprávy.

3. Rada se o těchto návrzích usnáší kvalifikovanou většinou.

Článek 6

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby příslušné orgány prováděly inspekce k zajištění dodržování této směrnice. Tyto inspekce mohou být prováděny zároveň s kontrolami pro jiné účely.

2. Ode dne, který bude určen postupem podle odstavce 3, předloží členské státy Komisi zprávy o inspekcích uvedených v odstavci 1. Komise předloží shrnutí těchto zpráv Stálému veterinárnímu výboru.

3. Komise předloží do 1. července 1999 postupem podle článku 9 návrhy na harmonizování:

a) inspekcí požadovaných podle odstavce 1;

b) formy, obsahu a frekvence předkládání zpráv podle odstavce 2.

Článek 7

1. Je-li to nezbytné pro jednotné uplatňování požadavků této směrnice, mohou veterinární znalci Komise ve spolupráci s příslušnými orgány:

a) prověřovat, zda členské státy plní uvedené požadavky;

b) provádět kontroly na místě, aby bylo zajištěno, že se inspekce provádějí v souladu s touto směrnicí.

2. Členský stát, na jehož území se provádí inspekce, poskytne veterinárním znalcům z Komise veškerou pomoc nezbytnou pro splnění jejich úkolu. Výsledek provedených kontrol musí být projednán s příslušným orgánem dotyčného členského státu, než bude vypracována a vydána závěrečná zpráva.

3. Příslušný orgán dotyčného členského státu přijme všechna opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby výsledky kontroly byly vzaty v úvahu.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku se podle potřeby stanoví postupem podle článku 9.

Článek 8

1. Komise předloží Radě do 30. června 1999 zprávu o:

- srovnání ustanovení pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat ve Společenství a v třetích zemích, které jsou dodavateli do Společenství,

- možnosti dosáhnout toho, aby zásady pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat stanovené v této směrnici byly rovněž přijaty i na mezinárodní úrovni, a

- rozsahu, v jakém mohou být cíle Společenství pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat poškozeny následkem konkurence z třetích zemí, které neuplatňují obdobné normy.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 bude doplněna nezbytnými návrhy s cílem odstranit narušení hospodářské soutěže.

Článek 9

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc neprodleně Stálému veterinárnímu výboru zřízenému podle směrnice 68/361/EHS [10] (dále jen "výbor") jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh na opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Při hlasování ve výboru je hlasům členských států přidělena váha stanovená ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, Komise neprodleně předloží Radě návrh opatření, která mají být přijata.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců od předložení věci Radě, přijme navrhaná opatření Komise a ihned je provede s výjimkou případů, kdy se Rada proti zmíněným opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy, včetně všech případných sankcí, nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1999, ledaže Rada rozhodne na základě zprávy uvedené v článku 8 jinak. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy však mohou, pokud jde o ochranu zvířat pro hospodářské účely, za dodržování obecných ustanovení Smlouvy, po 31. prosinci 1999 zachovat nebo používat na svém území přísnější předpisy, než jaká stanoví tato směrnice. Uvědomí Komisi o všech těchto opatřeních.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 12

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. července 1998.

Za Radu

předseda

W. Molterer

[1] Úř. věst. C 156, 23.6.1992, s. 11.

[2] Úř. věst. C 337, 21.12.1992, s. 225.

[3] Úř. věst. C 332, 16.12.1992, s. 22.

[4] Úř. věst. L 323, 17.11.1978, s. 12

[5] Úř. věst. C 76, 23.3.1987, s. 185.

[6] Směrnice Rady 88/166/EHS ze dne 7. března 1988, kterou se vykonává rozsudek Soudního dvora ve věci 131-86 (prohlášení za neplatnou směrnice Rady 86/113/EHS ze dne 25. března 1986, kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic v klecových chovech) (Úř. věst. L 74, 19.3.1988, s. 83).

[7] Směrnice Rady 91/629/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanovují minimální požadavky pro ochranu telat (Úř. věst. L 340, 11.12.1991, s. 28). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/2/ES (Úř. věst. L 25, 28.1.1997, s. 24).

[8] Směrnice Rady 91/630/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanovují minimální požadavky pro ochranu prasat (Úř. věst. L 340, 11.12.1991, s. 33).

[9] Úř. věst. č. 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/118/EHS (Úř. věst. č. 62, 15.3.1993, s. 49).

[10] Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

PŘÍLOHA

Personál

1. O zvířata pečuje dostatečný počet zaměstnanců, který má náležité schopnosti, znalosti a odbornou způsobilost.

Kontrola

2. U všech zvířat držených v chovných systémech, jejichž dobré životní podmínky závisí na časté lidské pozornosti, budou kontroly prováděny alespoň jednou denně. U zvířat chovaných nebo držených v jiných systémech bude kontrola prováděna v intervalech dostatečných pro zamezení jakémukoli utrpení.

3. K dispozici je přiměřené osvětlení (pevné nebo přenosné), které umožní kdykoli provést důkladnou kontrolu zvířat.

4. Každé zvíře, které se jeví jako nemocné nebo zraněné, musí být bezodkladně náležitě ošetřeno a pokud ošetření stav zvířete neovlivní, musí být co nejdříve zajištěna veterinární pomoc. Je-li to nezbytné, jsou nemocná nebo zraněná zvířata izolována ve vhodném zařízeném ustájení a popřípadě se suchou a pohodlnou podestýlkou.

5. Vlastník nebo držitel zvířat vede záznamy o každém poskytnutém lékařském ošetření a o počtu uhynulých zvířat zjištěném při každé kontrole.

Veškeré obdobné informace, které se uchovávají pro jiné účely, postačují rovněž pro účely této směrnice.

6. Tyto záznamy se uchovávají na dobu nejméně tři let a jsou k dispozici příslušnému orgánu během inspekce, nebo pokud o ně požádá.

Volnost pohybu

7. Volnost pohybu zvířete s ohledem na jeho druh a v souladu s dosavadními zkušenostmi a vědeckými poznatky nesmí být omezována způsobem, který vede ke zbytečnému utrpení nebo poškození zvířete.

Pokud je zvíře stále nebo obvykle uvázáno, připoutáno nebo uzavřeno, musí mu být poskytnut náležitý prostor pro jeho fyziologické a etologické potřeby v souladu s dosavadními zkušenostmi a vědeckými poznatky.

Budovy a ustájení

8. Materiál použitý na výstavbu ustájení, a zejména pro ohrady a vybavení, s nímž zvířata mohou být ve styku, jim nesmí škodit a musí být možné jej důkladně čistit a dezinfikovat.

9. Ustájení a vybavení určená pro připoutání zvířat mají být vyrobená a udržována tak, aby neměla ostré okraje nebo výčnělky, které by mohly zvířata zranit.

10. Oběh vzduchu, prašnost, teplota, relativní vlhkost vzduchu a koncentrace plynů musí být udrženy v mezích, které nejsou pro zvířata škodlivé.

11. Zvířata chovaná v budovách nesmějí být trvale ponechávána v temnotě ani nesmějí být neustále vystavena umělému osvětlení. Pokud je přirozené světlo nedostatečné pro uspokojení fyziologických a etologických potřeb zvířat, musí být zajištěno náležité umělé osvětlení.

Zvířata, která nejsou chována v budovách

12. Zvířata, která nejsou chována v budovách, jsou podle potřeby a možností chráněna před nepříznivými povětrnostními podmínkami, predátory a riziky ohrožujícími jejich zdraví.

Automatická nebo mechanická vybavení

13. Všechna automatická nebo mechanická vybavení nezbytná pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat musí být kontrolována alespoň jednou denně. Jakákoli zjištěná závada musí být

okamžitě odstraněna; není-li to možné, jsou přijata vhodná opatření pro ochranu zdraví a dobrých životních podmínek zvířat.

Pokud zdraví a dobré životní podmínky zvířat závisí na umělém větracím systému, je třeba určit vhodný náhradní systém, který zajistí dostatečnou obnovu vzduchu pro ochranu zdraví a dobrých životních podmínek zvířat v případě poruchy systému, a musí být zaveden poplašný systém, který upozorní na poruchu větrání. Poplašný systém musí být pravidelně zkoušen.

Krmivo, voda a jiné látky

14. Zvířata musí dostávat zdravou potravu, přizpůsobenou jejich věku a druhu, která je jim podávána v dostatečném množství, aby bylo zachováno jejich dobré zdraví a uspokojeny potřeby jejich výživy. Žádné zvíře nesmí být krmeno a napájeno tak, aby mu bylo způsobeno zbytečné utrpení nebo poškození a krmivo nebo tekutina nesmí obsahovat žádné látky, které by mohly zvířeti způsobit zbytečné utrpení nebo poškození.

15. Všechna zvířata musí mít přístup ke krmivu v intervalech odpovídajících jejich fyziologickým potřebám.

16. Všechna zvířata musí mít přístup k náležitému množství vody odpovídající kvality nebo musí mít možnost uspokojovat své potřeby doplnění tekutin jinými prostředky.

17. Zařízení pro dodávky krmiva a tekutin musí být sestrojena a umístěna tak, aby se omezilo riziko znečištění krmiva a vody a rovněž škodlivé účinky, které mohou vyplývat z rivality mezi zvířaty.

18. Žádné jiné látky s výjimkou těch, které jsou podávány pro léčebné nebo profylaktické účely nebo pro účely zootechnického vyšetření, jak je vymezeno v čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice 96/22/EHS [1], nesmějí být podávány zvířeti, ledaže je prokázáno vědeckými studiemi o dobrých životních podmínkách zvířat nebo na základě dosavadních zkušeností, že účinek těchto látek neškodí zdraví nebo dobrým životním podmínkám zvířete.

Úpravy vzhledu zvířat

19. Do přijetí zvláštních ustanovení o úpravách vzhledu zvířat postupem podle článku 5 směrnice, a aniž je tím dotčena směrnice 91/630/EHS, se použijí vnitrostátní předpisy v souladu s obecnými pravidly Smlouvy.

Způsoby chovu

20. Nesmí se používat způsoby přirozeného nebo umělého chovu, které způsobují nebo mohou způsobit utrpení nebo poškození dotčeným zvířatům.

Toto ustanovení nebrání použití některých způsobů, které mohou vést k minimálnímu nebo chvilkovému utrpení nebo poškození nebo které mohou vyžadovat zákroky, jež nemohou způsobit trvalé poškození, pokud jsou tyto způsoby povoleny vnitrostátními předpisy.

21. Žádné zvíře nesmí být chováno, pokud není možné na základě jeho genotypu nebo fenotypu rozumně předpokládat, že může být chováno bez škodlivých účinků na jeho zdraví nebo dobré životní podmínky.

[1] Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálními nebo thyreostatickými účinky a betamimetik při chovu zvířat (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3).